

безпрестанно другитѣ за да покаже на господаря си своята ревностъ и своята привързанность на неговитѣ интересы. Този робъ са именуваше Бутисъ. Въ туй положеніе азъ трѣбаше да отпадиж: скърбта ма натискаше, азъ забравихъ единъ день стадото си и са прострѣхъ на трѣвата до една пещера дѣто чакахъ смъртѣта като не можахъ вече да утърпѣж на моитѣ мѣкы.

„ Въ тѣзи минута, азъ съгледахъ че сичката гора са потърси; джбоветѣ и бороветѣ са виждахъ че са смичать отъ върховетѣ на планинитѣ; вѣтроветѣ спрѣхъ своето духанье. Единъ силенъ гласъ са чу изъ пещерата и азъ чухъ тѣзи думы: Сыне на мѣдраго Одисея, трѣба и ты да станешъ великъ като него, чрезъ тѣрпѣніето: владѣтелитѣ които сж были сѣкогы благополучны не сж достойны да са нарежтѣ великы; изнѣженностьта гы развратява, и гордостьта гы опоява. Колко ще бждешъ ты благополученъ, ако надвнешъ твоитѣ бѣдствія, и ако ты гы не забравишъ никога! Ты ще видишъ пакъ Итака, и твоята слава ще достигне чакъ до звѣздытѣ. Когато станешъ господарь на други челоуѣцы, помни какъ си былъ слабъ, бѣденъ и нещастенъ като тѣхъ; имай удоволствието да гы утѣшавашъ; обычай народа си; ненавиждай ласкателството; и знай че ты не ще станешъ великъ, освѣнъ ако бждешъ умѣренъ и твърдъ за да побѣдишъ страститѣ си.

„ Тѣзи божественны думы стигнахъ чакъ до дълбочината на сърцето ми; тѣ възродихъ въ него радостьта и твърдостьта. Азъ не осѣтихъ никакъ този ужасъ отъ който настрѣхвать космытѣ на главата, и замръзва кръвьта въ жилытѣ, когато боговетѣ са съобщавать съ челоуѣцитѣ. Азъ са подигнахъ спокойенъ: поклонихъ са колѣничилъ и съ ржцѣ подигнахъ къмъ небето на Минерва, на която мисляхъ че дължж туй предсказаніе. Въ сжщото време азъ станяхъ новъ челоуѣкъ; мѣдростьта освѣтяваше моя духъ; осѣщахъ една сладостна сила която укротяваше сичкытѣ ми страсти и обуздаваше стремительностьта на моята младость. Азъ станяхъ обыченъ на сичкытѣ пастыри въ